

Aihe: Novelli reserviläisten kirjoituskilpailuun / Jenni Rossi

Novelli

Siinä sinä olet, rauhallinen. Hauraat sormesi hapuilevat peiton reunaa, löytävät sen, tunnustelevat kuin jotain etsien. Et sinä sieltä mitään löydä, mutta kädet tarvitsevat tekemistä.

Ei sinun jalkasi enää kannaa, eikä kätesi jaksa puristaa. Voimasi ovat käyneet vähiin. Välillä tuntuu, että kuulet puheeni. Katsot silmiin. Se voi olla myös vahinko.

Näytät vanhalta. Näytät väsyneeltä. Ihosi on hauras, ryppyinen. Mietin, mitä kaikkea olet elämässäsi ehtinyt näkemään ja kokemaan. Tuntuu hurjalta, että olet elänyt ne ajat, joista minä olen lukenut vain kirjoista. Olet nähnyt sodan, ja olet täällä vielä. Ei sodasta niin pitkä aika olekaan.

Mietin, millainen Suomi oli silloin, kun olit lapsi. Ehditkö edes olemaan? Ehkä jouduit töihin heti, kun kykenit. Olet varmaan joutunut nuorena sotaan. Kuinka nuorena? Joutuivatko veljesikin? Ehkä isäsi? Kaatuivatko? Miten äitisi selvisi kotona?

Saisinpa kysyä sinulta jotakin. Pystyisitpä vastaamaan. Sinussa on niin paljon tietoa, niin paljon tarinoita. Saisinpa kysyä vanhoista ajoista, sodasta, ajasta sen jälkeen. Kunpa joku muu olisi ymmärtänyt kysellä ja kirjoittaa muistiin. Ehkä onkin.

Muistelen omaa lapsuuttani. Joka vuosi itsenäisyyspäivän alla veteraani kävi koulullamme kertomassa lapsille sota-ajoista. Olin liian nuori, en silloin ymmärtänyt, mistä on kyse. En ymmärtänyt kuunnella.

Nyt aikuisena ymmärrän. Etkä sinä pysty enää kertomaan.

Tunnen suurta kiitollisuutta sinua ja muita aikasi ihmisiä kohtaan. Ei teillä paljoa ollut, ja siitä vähästä rakensitte Suomen, josta on tullut vakaa ja turvallinen maa. Haluaisin korvata sen teille jotenkin. Haluaisin sanoa teille kiitos.

Tulee ikävä omaa ukkia, jolta jäi myös paljon kysymättä. Hän ei ole enää täällä. Kauaa et ole sinäkään.

Olemme perillä sairaalassa. Jätämme sinut verhojen väliin sänkyyn. Peittelen. Luulen, ettet enää ymmärrä, missä olet. Kerron sen silti.

Kiitos, että saan asua itsenäisessä Suomessa. Toivon, että sinulla on hyvä olla.

.....

Kirjoittaja on 29-vuotias naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittanut ensihoitaja, joka on saanut viettää ambulanssimatkan pituisia hetkiä viimeisten veteraanien seurassa.